

тѣмъ часто го прїиматъ изъ голѣмъ радость, и усаждаватся изъ правдѣ-тѣхъ мѹ, изъ свѣтлость-тѣхъ мѹ и изъ надѣждѣ-тѣхъ получавать обѣщаване-то презъ него блаженство: а зачтото сръдце-та имъ сѣ окаменѣли и станали грѣбы отъ пороци: за тева и слово-то Божїе не можѣ въ тѣхъ глѣбоко да сѣ укорѣни. Такъвъ человекъ (имѣющъ окаменѣло сръдце-то си) въ покойно время, като слыша слово-то Божїе, пазн го и называеа Христїанинъ: изъ макаръ и наскоро да-е, като види нѣкожъ напасть и гоненїе отъ противницъ Христовы, конто заради слово-то Божїе и вѣрѣ-тѣхъ въ него начинъватъ да го устрашавать съ дѣшнїе-то отъ живота мѹ, отъ имѣнїе-то мѹ, отъ чѣсть-тѣхъ мѹ и отъ дрѹгы временны добрыни, къмъ конто сѣ е той прилѣпилъ, (тогава) Онъ сѣ отрѣча отъ вѣрѣ-тѣхъ си: а сѣма-то на слово-то Божїе въ него изсѣхнѣва.

ж). И тѣмъ чтото дѹма самый сѣмѣтель — Христосъ за сѣма-то, пѣдше е въ тѣрнїи, означава тыа Христїаны, конто сѣ овладаны отъ любовь къмъ богатство, сластолюбїе и дрѹгы свѣткы удовольствїа: зачтото и такъви макаръ да слышатъ Евангелско-то ученїе, изъ не го издѣржавать у себѣ, и нити можтъ да принесжтъ Божественъ плодъ. Подобно както трнїе-то подавлавать сѣма-то, та не можѣ да принесе плодъ; така и много-то (жадѣванїе за) богатство, забавкы-ты и свѣткы-ты удовольствїа окръжавать (окнкалать) ума человекскы, и го подавлавать до толко, чтото не мѹ дѣбать вече да помысли той за божественны работы.